

IZ MLADE LIRIKE NA NEMAČKOM JEZIKU

rajnhard margrajter

NA NEŽINERSKOM JEZERU

voda, zemlja i nebesa — sve pline
udilj ka vidićima.
nedosežno, pročeljem bez ivica
plovi onamo kroz nigdinu
gde zavičaj stari varkom mine.

udar vala, veter i krik ptice
ševarom amo klizne mi iz kraja,
ubog, izgubljen u sutoru.
tmina povrh sveg osvaja,
san uvijen u plaštanice.

a na obali u veče pod svodom
diže se aleja crnih topola.
s uzdahom veter u lišće kresnu
starih bogova večno mladu pesmu,
šuštavo tajanstvo nad jezerskom vodom.

Rajnahrd Margrajter je rođen 1952. u Rajtu (Austrija). Student je. Objavio je zbirku pesama *Vor deinen Augen* (Pred tvojim očima), Minhen 1972. Pesma »na nežiderskom jezeru« je iz antologije *Brennpunkte* (Žiže) 1973.

tomas gorecko

DORUČAK

tu crkavaju ptice
krešteći padaju s neba
i kljunovima svojim kopaju
kratere u zemlji

to je čas najužasnije žege
kad ugušena deca, žene, ljudi
trče preko močvare u jednoličnom nizu
dižu svoje pести u nemocnom gnevnu
dok čuvari doručuju

vreme je kafi
ali niko je više neće piti
jer su čuvari posle doručka
otvorili gasne komore

Tomas Gorecko je rođen 1953, dobitnik je poznate nagrade *Leons i Lena*, 1973.

ludvig fels

SPISAK GUBITAKA

Nikada još nisam bio u ratu
ali mi je živa majka
koja kaže
žali bože i trenutka za nj.

Nikada nisam bio u ratu
samo sam video slike bitaka i krvnika na vlasti
kitnjasto uokvirene
u muzejima za vreme mira.

Ako se danas ili sutra
tenkovi iz fabrika stanu kotrljati
moraću svoje lance
s njihovim da uporedim.

LOGODNOST U NIZANJU DATUMA

Ne marim zvono za zbor
ja volim kako sam građen go
oblacim se tek toliko koliko i ljudi
što izidu iz fabrike i misle
da su odradili svoje
i za obližnjim stolom po pivo popiju
prosto naprsto briga ih za propis
o policijskom času.
Njihova nepokornošt me strašno umiruje
pa mogu zato sitniš natenane da izbrojim
i poslužu zamolim da se ne žuri
kako bismo se upoznali.

ISCRPLJENOST

Mogli biste reći da me nema
kako sam pau u muk
ni života u meni, čak i hladni bes je iskopneo
vreme mi nosi mrzvolju
politika me izluduje
ni prdež da me napne bar, ni suza u oku
niči bolest, makar telesna
na šta sam kadar, na
neutešni smeh
kao ispod starog pergamenta.

RASTAJANJE

Pa da još jednom počnemo
pa da još jednom zaokrenemo
okuke očešemo
na uglove nasrnemo
i iz temelja na se sažalimo.

Ludwig Fels je rođen 1946. u Trojhtlingenu. Po zanimanju je radnik. Objavljuje pesme i pričevacke. Objavio je zbirku pesama *Anlaufe* (Zaleti), 1973, zbirku pričevacke *Platzangst* (Strah od prostora), 1974. Ove pesme uzete su iz časopisa »Akzente«, 3, 1974.

harald kruze

SASVIM DRUKČIJE

često sam zamišljao
kako će se to zbiti
kada primim
vest
otac je umro
iz ustiju jednog od
braće ili samo sestre ali
onda se sve zbilo
sasvim drukčije.

Harald Kruze je rođen 1954. Dobitnik je nagrade *Leons i Lena*.

hans gigaher

O KORISTI

*kad je neko korisniji:
ako srebrni mesec
crno opisuje na hartiji
ili ako se bori za bolju ishranu
u zatvorima?*

*meni je mesec uvek žut
i onda kad potiljak
moje devojke posrebrí
i pesma za internirce
služiće joj na čast
ali ne i meni
koji ipak znam
da i direktori
po zatvorima
čitaju pesme
još jedna pesma
čemu to
kad niko više
ne može da vidi
čoveka
iza tolikih reči
gde da se tek dene
zatvorenik?*

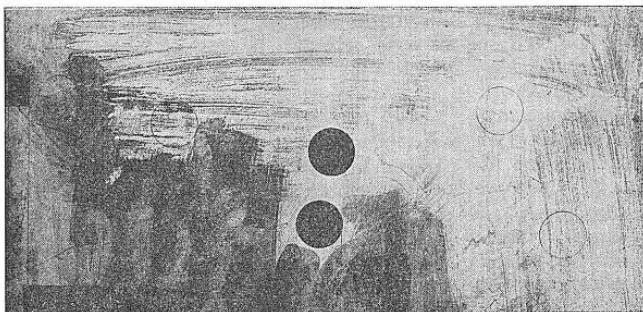
NE NE

*radujete me
ništa mi ne smeta*

*i najzad:
za godinu dana soba će se
ponovo okrećiti (sasvim svetlosivo)*

*dodite
urežite samo vaše figure i znake
u vlažan zid
svojim malim ružičastim noktima.*

Hans Gigaher je rođen 1946. u Koruškoj, piše pesme i radio-drame. Više puta je nagradivan. Njegov komad »Milan« (protagonista jugoslovenski radnik) izveden je prvi put u bečkom Kamer-teatru decembra 1974. Pesma o korisnosti uzeta je iz časopisa *Literatur und Kritik*, 1974.

likovni prilozi u ovom broju: skulpture i crteži slavoljuba radojčića

hugo ditberner

KAKO SE PIŠE PESMA O ISKUSTVU IZ KUPOVINE

*Kada sam maločas pošao u kupovinu
pisao sam pesmu
napisah
neke stvari razumeš tek
kad dete pokuša da sklopi ruku oko tvog zglobo
jer sam ispred sebe video kako to pokušava jedna devojčica
kod svoje majke*

*a neke stvari razumeš tek
kad ležiš u krevetu
spokoj među vama
a ona kaže: Pa kaži nešto
jer se odjednom toga setih*

*Ali šta su NEKE STVARI
i zašto tako lasno kažem
NEKE STVARI
da li je to život
i koliko vredi jedno iskustvo
koje čitalac valja da izmisli i imenuje ako može
a da ne zvuči otužno*

*Kada sam to smišljao i zapisivao
u glavi jer sam već mnogo pesama tako zapisao
susretoh dve starije dame
u letnjim haljinama kako stoje kraj živice i časkaju*

*Kada sam odmakao nekoliko koraka
i pomislio i zapisao divan dan za pesmu
začuh iza sebe nekakav šum
kao kad se kanta za mleko izvrne i iscuri
bila je to jedna od onih dveju starih dama
ležala je jedva uzdignuta malo na zemlji
i kada me je ugledala da se osvrćem stade da puže
uz pomoć druge starije dame hitro ka kući
možda zato što se stidela*

*U kapiji mi pade na pamet
da iskustvo te pesme može biti posledica
čitanja između vas kada ležite jedno pored drugog u krevetu
jer ne možete da rađate decu
i ne možete zato da vrednujete iskustvo
šta to znači kada dete pokušava
da sklopi svoju ruku oko tvog zglobo
i šta to znači kad se to svakodnevno ponavlja
i najzad uspe*

*Kad sam već bio u stanu mislio sam
moram da očistim odvodnu cev
i onda da kucam pesmu u mašini
i onda da izadem napolje u štenju po junskoj večeri
i ispitam moja današnja iskustva
ne bih li ikada stigao do tله
da više ne moram reći NEKE STVARI.*

Hugo Ditberner je rođen 1944. u Gelingenu. Student je. Piše liriku i priповетke. Prvi roman *Das Internat* objavio je 1974. (izdanje Luhterhand). Ova pesma je uzeta iz časopisa *Akzente*, 5, 1974.

Izbor i beleške:

Prof. dr Zoran Konstantinović

Preveo s nemackog
Slobodan Sv. Miletic